

BASEBALL SOFTBALL društvo Gunclje

Čprav ne moremo govoriti, da gre za novo športno zvrst pri nas, saj naš klub deluje že od leta 1976, smo še v povojih. A pohvalimo se lahko, da smo letos naredili velik korak naprej pri razvoju našega športa:

- ustanovljena je BSZ Slovenije
- v oktobru mesecu bomo odigrali prvo uradno tekmo naše državne reprezentance
- prva liga je v letošnjem letu organizacijsko potekala na kakovostni ravni (rezultati tekem se obdelujejo tudi računalniško in strogo se držimo sprejetih tekmovalnih pravil)
- po zaslugi kableske TV in TV Koper, ki pogosto prenaša tovrstne tekme, je tudi zanimanje za to zvrst športa vse večje.

Urban ZANOŠKAR

Pred štirimi leti sem se udeležil delovne akcije društva, ki so skupaj z vojniki urejali igrišče. Igralci prve ekipe so ta dan vojakom kasarne BORISA KIDRIČA razložili pravila igre in tudi mene navdušili za baseball.

Pri baseballu mi je predvsem všeč, ker gre za kolektivno, miselno igro in dobivamo občutek za točnost ter hitro reagiranje.

V letošnjem letu smo mladinci deležni večje pozornosti vendar bi si želeli

še več posluha za naše želje in potrebe.

Jani LEPEN

Leta 1986 me je bratranec pripeljal na tekmo in ker je eden od igralcev manjkal so me takoj vključili v igro. Imel sem tremo, ki pa je hitro minila, ko sem prvič visoko udaril žogo.

Všeč mi je, ker sem tukaj s prijatelji in sošolci.

Tadej ILJAŽ

Sošolci so me lani pripeljali v klub. Malč me je bilo strah saj nisem poznal pravil vendar sem kmalu spoznal, da gre za nekaj novega, kjer moraš veliko misliti.

Želim si, da bi imeli naši trenerji še boljše možnosti za delo, saj bi tako še z večjim veseljem hodili na treninge.

Tomaž SAVINC, trener

Baseball sem začel igrati v Guncljah pred osmimi leti. Če primerjam zadnje pogoje in takrat, ko smo začeli, lahko rečem, da nam gre mnogo bolje. Seveda pa nam še veliko manjka, da bi se vsaj približali evropskemu vrhu. Vendar pa kot trener menim, da imamo sedaj v klubu vse možnosti, da to dosežemo, seveda ob finančni pomoči širše skupnosti.

Po dvakratnem zaporednem nastopanju ekipe Gunclj na evropskih prvenstvih lahko rečemo, da jugoslovanski baseball počasi napreduje v evropskem merilu in da po kakovosti realno spadamo v spodnjo zlato sredino. Za še boljše rezultate pa nujno potrebujemo ustrezno igrišče. Igrišče, ki ga trenutno uporabljamo v opuščeni jami separacije Prod ni ustrezno, je pa primerno za tekme na evropski ravni. Seveda bi ga morali zato ustrezno zravnati in urediti mrežo ter prostor za garderobo. Za vse to so seveda potrebna finančna sredstva, ki jih je z rednimi viri preko ZTKO-ja pre malo.

Ob tej priložnosti bi se rad zahvalil vsem, ki so nam pomagali pri doseganju naših športnih uspehov in razvoju našega kluba. Posebej pa bi se rad zahvalil našemu generalnemu sponzorju DISCOTEKI SLOVENIJA (osebno Metodu KOKALJU), ZTKO Ljubljana-Siška (osebno Evgenu KOMELU) in uredništvu mladine (osebno Zvonetu SREBAČIČU).

Letos jih čaka še veliko dela, saj klub praznuje 10-letnico obstoja, branjijo naslov državnega prvaka, spet zastopajo jugoslovanske barve na evropskem prvenstvu, urejajo igrišče in še bi lahko naštevali.

Bogo SEME

KINOLOŠKO DRUŠTVO ILIRIJA

Kinologi vse bolj potrebni

Radi rečemo, da je pes človekov najboljši prijatelj. V današnjem času naglice in odtujenosti je koristen kot reševalec v primeru naravnih nesreč, kot vodnik slepih, v boju proti narkomaniji in kriminalu, kot čuvaj in ne nazadnje kot spremljevalec na osamljenih poteh. Neštetokrat se je izkazal s svojo zvestobo in požrtvovalnostjo.

Da bi kinologijo lahko koristili družbi pri preprečevanju najhujšega in odpravi posledic, moramo biti dobro organizirani in usposobljeni. V občini Šiška deluje Kinološko društvo Ilirija, ki je bilo ustanovljeno 4. 11. 1982. Društvo je samoupravna, strokovna, družbena in športna organizacija, v kateri se občani prostovoljno združujejo z namenom, da organizirajo in strokovno opravljajo kinološke dejavnosti.

Delo v društvu poteka skladno s programi Kinološke zveze Slovenije. Kinološko društvo Ilirija je vključeno v Zvezo športnih društev Ilirija, katera nam že vrsto let nudi vsoto potrebno

pomoč. Tako sodelovanje je v Sloveniji redkost.

Takoj po ustanovitvi društva so člani pričeli aktivno delovati na področju šolanja službenih in športnih psov, usmerjanja vzrejne politike, vzgoje članov v dobre kinologe in športne tekmovalce ter vodnike, vzgoje strokovnega kinološkega kadra, organizacije strokovnih predavanj o prehrani, vzgoji, vzreji ter zdravniškem varstvu psov, ipd.

V letu 1987 je bilo delo društva usmerjeno predvsem v ureditev vežbališča v Podutiku za koseško plinarno, nabavo rekvizitov in postavitev montažnega objekta na vežbališču. Na prostovoljnih delovnih akcijah smo uredili tudi okolico vežbališča.

Za popularizacijo kinologije smo si člani društva med drugim začrtali tudi naslednje naloge:

- organizacija uvodne republiške tekme šolanih psov
- organizacija tečajev šolanja

— nadaljnje strokovno izobraževanje in izpopolnjevanje članov

— dokončna ureditev vežbališča in priprava vežbališča za šolanje psovrušinarjev za potrebe SLO in DS

— organizacija strokovnih predavanj o oskrbi in negi psov.

V februarju 1989 bomo pričeli z začetnimi in nadaljevalnimi tečaji šolanih psov. Lastniki lahko šolajo svoje pse v „mali šoli“ (psi do 9 mesecev starosti), začetnem tečaju A, B in nadaljevalnem tečaju.

Upamo, da bomo z našim strokovnim delom pripomogli, da bo v urbem okolju sožitje med psom in človekom prijetnejše in da bodo iz naših vrst izšli vodniki, ki bodo s svojimi šolanimi širinožnim prijateljem lahko pomagali sočloveku.

Društvo sprejema obvestila in predloge na naslov: Kinološko društvo Ilirija, Ljubljana, Vodnikova 155.

KD ILIRIJA

KOŠARKARSKI KLUB COLOR MEDVODE

Uspešno nadaljevanje dolgoletne tradicije

Ni slučajno, da se je kot ptič Feniks iz pepela, prebudila košarka v Medvodah. Že pred 37 leti so Medvodci bile eno od središč igre pod koši. Klub je tekmoval pod imenom TVD Partizan. Takrat so med veliko četverico v Sloveniji bili še Železničar in AŠK iz Ljubljane ter Branik iz Maribora. Za Branik sta igrala IVO DANEU in MIRAN POTRČ, za AŠK BORIS KRISTANČIČ in drugi.

Medvoščani so se spet prebili v I. slovensko košarkarsko ligo in so trenutno po 12. kolih na 6. mestu. Letos pa so dobili tudi sponzorja — domačina delovno organizacijo COLOR.

Sekretar in starosta kulba **Tone Dobnikar** nam je med drugim rekel:

„Naš prvi trener, ki je uveljavil medvoško košarko je bil Peter BREZNIK (pred letom dni predsednik košarkarske zveze Jugoslavije). Za razvoj košarke v Medvodah pa je najbolj zaslužen Janez DOLINAR, ki še danes aktivno deluje

v upravi kluba in je njena gonilna moč. Potem je nekaj časa vladalo mrtvilo. Zadnja tri leta pa so fantje napredovali med najboljše slovenske ligaše. Pred nami so trenutno le Postojna, Mineral Slovan, Comer, Ilirija in Helios. Želja nas v klubu in vseh v Medvodah je dobiti primerno dvorano. Z zadovoljstvom lahko rečem, da se nam bo ta dolgoletna želja letos uresničila. V pripravi so načrti. Na desnem bregu Sore bo zrasla večnamenska dvorana, predvsem namenjena košarki s 1500 sedeži.“

Pogovarjali smo se tudi z mladim in nadobudnim trenerjem KK COLOR Medvode, **Antonom Bohincem**.

„V moštvo imamo veliko mladih fantov. S tem smo klubu zagotovili prihodnost.“

In kakšni so vaši načrti za letošnje tekmovalno sezono?

so načrti. Na desnem bregu Sore bo zrasla večnamenska dvorana, predvsem namenjena košarki s 1500 sedeži.“

Pogovarjali smo se tudi z mladim in nadobudnim trenerjem KK COLOR Medvode, **Antonom Bohincem**.

„V moštvo imamo veliko mladih fantov. S tem smo klubu zagotovili prihodnost.“

In kakšni so vaši načrti za letošnje tekmovalno sezono?

„Uvrstitev od 5. do 8. mesta. Z rezultati v prvem delu tekmovalja (5. mesto) smo bili seveda zadovoljni, kajti pestile so nas številne poškodbe in bolezni. Zadovoljen sem z igro in rezultati. Forma se stopnjuje. Treniramo štirikrat na teden po dve uri v osnovni šoli, torej v dvorani, kjer tudi tekmujejo.“

Do konca je še 10 tekem . . .

„Pet jih igramo doma: z Rudarjem, Novosolom Heliosom, Ilirijo in Novo Gorico. Če zmagamo 5 ali 6-krat, se uvrstimo od 5. do 7. mesta, kar bi bilo več kot uspešno.“

Ivan ŠUČUR

NARODOPISNO POPOTOVANJE

58. Medvode: Papirnica gori

V noči s četrtega na peti april leta 1910 je Ljubljancane nekaj po drugi uri zjutraj nenadoma prebudil strel z grajskega poslopja. Prestrašeni so skočili iz postelj kajti to je bil znak, da nekje v mestu gori. Ko pa so se prepričali, da je Ljubljana zavita v temo in, da ni nikjer zaslediti kakega ognja, so jo zopet odkurili pod tople odeje. Le 10 kilometrov od naše prestolnice pa se je nudil prizor, ki je vzbujal strah in grozo. Odkar je malo po poldruhi uri nočni stražar ČEŠNAR opazil sumljiv dim iz velikega poslopja medvoške papirnice, je bilo spanja v tem kraju konec. Še preden je utegnil obvestiti delavce, ki so v spodnjih prostorih nič hudeg sluteč delali v nočni izmeni, je ogenj že zajel zgornji del poslopja. Tedaj je tudi osebe zasluhilo, da se nekaj dogaja. Delavci so se rešili na plano pri čemer so nekateri dobili lažje poškodbe in opekline. Enega izmed njih so komaj rešili. Prav tako je bil močno poškodovan poslovodja LECHNIK, ki si je zlomil rebre kosti,

NARODOPISNO POPOTOVANJE PO KRAJEM OBČINE LJUBLJANA-SIŠKA

IZ OTROŠTVA V VOJAŠKE POKLICE JE SAMO KORAK ... uspeh na razpisu

za sprejem kandidatov za učence splošnih srednjih vojaških šol, gojence srednjih vojaških šol rodov in služb in učencev Tehniške šole vojaških usmeritev v letu 1989

1. ZA UČENCE I, II in III. RAZREDA SPLOŠNIH SREDNJIH VOJAŠKIH ŠOL

- Letalske splošne srednje vojaške šole »Maršal Tito« v Mostarju;
- Splošne srednje vojaške šole »Bratstvo-enotnost« v Beogradu;
- Splošne srednje vojaške šole »Ivo-Lola Ribar« v Zagrebu in
- Splošne srednje vojaške šole »Franc Rozman-Stane« v Ljubljani (samo z območja SR Slovenije).

2. ZA GOJENCE I. in III. LETNIKA SREDNJIH VOJAŠKIH ŠOL RODOV IN SLUŽB

- Srednje vojaške šole kopenske vojske v Sarajevu (smerni: pehota, artilerija, oklepne in mehanizirane enote, inženirstvo, zveze, atomsko-biološko-kemična obramba ter elektronsko izviževanje in protielektronska dejstvosvajanje);
- Tehniške srednje vojaške šole kopenske vojske v Zagrebu (smerni: strojna, elektrotehniška in prometna);

- Srednje vojaške šole vojnega letalstva in protiletalske obrambe v Rajlovcu (smerni: letalsko-tehniška, protiletalska obramba, zveze ter elektronsko izviževanje in protielektronska dejstvosvajanje);
- Mornariške srednje vojaške šole v Splitu (smerni: pomorska (smerni: ladijska in oborožitelna) in tehniška (smerni: strojna, elektro in elektronska));
- Intendantske srednje vojaške šole v Sarajevu (samo za III. letnik);
- Sanitne srednje vojaške šole v Novem Sadu (smerni: medicinski tehnik — samo za I. letnik);
- Glasbene srednje vojaške šole v Sarajevu (samo za I. letnik).

3. ZA UČENCE III. RAZREDA:

- Tehniške šole vojaških usmeritev v Zagrebu (poklici: mehanik za pehoto oborožitev, mehanik za artilerijsko oborožitev, mehanik za radijska sredstva, mehanik za naprave za avtomatsko upravljanje ognja, mehanik za optične instrumente in numerične naprave, mehanik za optične instrumente in numerične naprave za strelivo, mehanik za strelivo, mehanik za strelivo);

RAZPISNI POGOJI

Razpisa se lahko udeležijo kandidati moškega spola, državljanji SFRJ, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

a) Splošni pogoji

- da so zdravi in sposobni, kar ugotovi pristojna vojaška zdravniška komisija;
- da niso sodno kaznovani in da se zoper njih ne teče kazenski postopek;
- da imajo soglasje staršev — skrbnikov.

b) Posebni pogoji

- Kandidati za I. razred letnik splošnih srednjih vojaških šol in srednjih vojaških šol rodov in služb:**
 - da so rojeni leta 1973 ali kasneje;
 - da so VII. razred in I. polletje VIII. razreda osnovne šole končali vsaj z dobrim uspehom, tisti, ki so končali osnovno šolo pa, da so imeli vsaj dober uspeh.
- Kandidati za II. razred splošnih srednjih vojaških šol:**
 - da so rojeni leta 1972 ali kasneje;
 - da so VIII. razred osnovne šole in I. polletje I. razreda šole za srednje usmerjeno izobraževanje končali vsaj z dobrim uspehom, učenci, ki pa so že končali I. razred, morajo imeti v tem razredu vsaj dober uspeh.
- Kandidati za III. razred letnik splošnih srednjih vojaških šol, srednjih vojaških šol rodov in služb in Tehniške šole vojaških usmeritev:**
 - da so rojeni leta 1971 ali pozneje;
 - da so I. razred in I. polletje II. razreda končali vsaj z dobrim uspehom, tisti, ki so končali II. razred, pa morajo imeti v tem razredu vsaj dober uspeh.
- Kandidati, ki obiskujejo VIII. razred osnovne šole, I. ali II. razred šole srednjega usmerjenega izobraževanja ne bodo sprejeti, če v tem razredu niso imeli vsaj dobrega uspeha.**

Kandidati za splošne srednje vojaške šole in srednje vojaške šole rodov in služb, razen za Glasbeno srednjo vojaško šolo, morajo poleg predpisanega splošnega uspeha v predhodnem šolanju, imeti v razredu, ki so navedeni v posebnih razpisnih pogojih, vsaj dobre ocene iz matematike, fizike in kemije.

Kandidati za Glasbeno srednjo vojaško šolo morajo imeti dober glasbeni posluš, spomin in smisel za ritem.

ŠOLANJE, PRAVICE IN OBVEZNOSTI UČENCEV IN GOJENCEV

Šolanje se začne 1. septembra 1989 in traja dve, tri oziroma štiri leta.

Med šolanjem stanujejo učenci in gojenci v internatu in imajo na breme finančnega načrta Zveznega sekretariata za ljudsko obrambo pravico do stanovanja, hrane, oblike, oburbe, šolskega pribora, učbenikov, zdravstvenega varstva, denarnega nadomestila za prevoz do doma in nazaj ob polletnih in letnih šolskih počitnicah ter do mesečnih denarnih prejemkov.

Učenci Letalske splošne srednje vojaške šole »Maršal Tito« morajo med šolanjem opraviti program padalskih skokov, leteti z jadralnimi in motorizirani letali ter po končani šoli nadaljevati študij na Letalski vojaški akademiji JLA.

Učenci splošnih srednjih vojaških šol nadaljujejo po končani šoli študij na vojaških akademijah JLA.

Gojenci srednjih vojaških šol rodov in služb so po končanem šolanju sprejeti v aktivno vojaško službo s činom vodnika ustreznega rodu oziroma službe, gojenci Glasbene srednje vojaške šole pa v IX. razred vojaškega inštituta.

Učenci Tehniške šole vojaških usmeritev po končanem šolanju odidejo na obdobjev vojaškega roka. Po odsluženem vojaškem roku so sprejeti v službo s statusom civilne osebe v službi v JLA in nazivom strokovnega delavca IV. stopnje za določen poklic.

Učenci osnovna gojenca morajo biti po končanem šolanju v službi v Jugoslovanski ljudski armadi toliko časa, kolikor je določeno z Zakonom o službi v oboroženih silah.

Medsebojne obveznosti oseb, sprejetih na šolanje, in Zveznega sekretariata za ljudsko obrambo ureja pogodba.

PRIJAVA NA RAZPISU

Kandidati, ki se želijo prijaviti na razpis, vložijo prošnjo pri občinskem upravnem organu za ljudsko obrambo. Prošnjo je treba napisati na obrazcu, ki se dobi pri navedenem organu.

K prijavi je treba priložiti:

- overjen prepis spričeval z ocenami po predmetih za dva predhodna končana razreda ter overjeno potrdilo o uspehu za predmete na polletju razreda, ki ga kandidati obiskujejo;
- overjen prepis izpiska iz matične knjige rojenih.

Razpis je odprt do 31. marca 1989.

Razpis za Tehniško šolo vojaških usmeritev je odprt do 15. junija 1989.

Kandidate za učence — gojence bodo izbrale komisije v vojaških šolah, in jih o rešitvi prošnje obvestile do konca junija 1989. Druga obvestila v zvezi z razpisom lahko kandidati dobijo pri občinskem upravnem organu za ljudsko obrambo in vojaških šolah.

Razgledna pogorišče papirnice v Medvodah na Gorenjskem

medtem, ko je papirniški šef med reševanjem najnujnejšega dobil precejšnje opekline. Medtem so telefonsko in brzojavno obvestili gasilska društva. Prvi so prišli iz Pirnič in Verja, ki ga je vodil načelnik LAVTIŽAR. Gasilci so se takoj podali in neenak boj z ognjem. Bili so opremljeni le z ročno brizgalno, tako gašenje pa je bilo počasno in skorajda neučinkovito. K sreči so se Pirničanom kmalu pridružili še gasilci iz Sore in Vižmarji. Njihova načelnika LUŠTERK in ARHAR sta skupaj z Lavtižarjem presodila težak položaj in se tudi sama s svojimi možmi razvrstila ob gorečih poslopjih.

Položaj je bil dejansko brezupen. Gorelo je več poslopj hkrati. Posamezne kose gorečega papirja je veter nosil po Medvodah, zato je obstajala nevarnost, da bo pogorela cela vas. K sreči pa je ravno prej močno deževalo in ogorki niso imeli učinka. Zanimivo je, da poslopje papirnice onkraj Save. Poleg tega je oviral gasilce gost dim, ki se je zvalil izpod gorečih zvitkov papirja. Ko je dogorela streha velikega poslopja se je pričela krušiti opeka in grozila je, da bo pod seboj pokopala prizadevne gasilce.

K sreči so na pomoč prišli iz Ljubljane. Strel z gradu je namreč opozarjal tamkajšnje gasilce in v pol uri so bili pripravljani za odhod. Že v Šentvidu so opazili žareč sij nad Medvodami, ko pa so prišli bliže so se jim Šmarna gora in okoliški hribovi zazdeli kot ognjeniki iz katerih bruhajo živo rdeči plameni. Nad vsem tem pa so lebdeli črni oblaki, ki so oznanjali konec večerne nevihte. Ljubljanski gasilci so se takoj postavili ob glavna poslopja, na mestu katerih danes stoji DONIT. Dve uri je trajalo, da so bili kosi ognjenim zubljem, kljub parni brizgalki. Ko so poslopje pogasili so priskočili na pomoč uasim trem društvom, ki so se še vedno borila z ognjem.

„Poslopje onkraj Save je bilo v plamenih. Grozljivo je bilo poslušati praskanje in gromovito bučanje slapa tik pod pogoriščem. Valovi so odsevali grozen prizor kakršnega še pri nobenem požaru nisem doživel,“ se je spominjal načelnik Ljubljanskih gasilcev ŠTRICELJ. Do enih popoldne torej celih enajst ur, je trajal boj štirih gasilskih društev z ognjem v Medvoški papirnici. Brzjavili so po pomoč tudi v Škofjo Loko in Kranj a od tam ni bilo nikogar. Zato je pred očmi gasilcev pogorelo šest poslopj, druge pa so uspeli rešiti, ko so Vižmarci in Ljubljancani (slednji so tu gasili že leta 1880) odšli domov, ko so sorški in pirniški gasilci ostali na straži še ves dan. Tlelo je še teden dni in Pirničani so bili v tem času stalno pripravljani.

To je le ena izmed medvoških zgodb. Odločil sem se, da vam jo povem, kajti novembra je bila v Domu Svobode razstava starih razglednic in na njej tudi tista, ki je kazala pogorišče nekdanje papirnice. Koliko zanimivih povesti iz nekdanjih časov bi šele lahko napletli, če bi opisali vse razstavljene primerke.

In konec zgodbe? Medvoška papirnica je bila le eden od obratov firme Leykam Josefthal, ki je imela poslopji tudi v Večah in Goricanah. Lastniki so pobrali lepo zavarovalnino, gasilska društva so dobila denarne nagrade, v „Domoljubu“ je bila objavljena pesem o tem dogodku, dali so tiskati razglednice s prizorom pogorišča, papirnica je nehala delovati in še bi lahko naštevali.

Na mestu nekdanje medvoške papirnice, pa stoji danes tovarna DONIT. Ne bodi ga treba imati tudi svoje gasilsko društvo.

Andrej MRAK